

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w dniu 30 września 2021 r.
sprawy **D.P.**,
skazanego za popełnienie przestępstwa z art. 197 § 1 k.k.
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego,
od wyroku Sądu Okręgowego w B.,
z dnia 25 listopada 2020 r., sygn. akt VII Ka (...),
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w C.,
z dnia 28 kwietnia 2020 r., sygn. akt II K (...)

postanowił

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. obciążyć skazanego D.P. kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

D.P. wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia 28 kwietnia 2020 r., sygn. akt II K (...) został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 197 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a na mocy art. 41a § 2 k.k. orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu zbliżania się do pokrzywdzonej na odległość mniejszą aniżeli 50 metrów oraz zakaz kontaktowania się z nią na okres 5 lat.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez prokuratora na niekorzyść oskarżonego w części dotyczącej orzeczenia o karze oraz apelacji obrońcy, Sąd

Okręgowy w B. wyrokiem z dnia 25 listopada 2020 r., sygn. akt VII Ka 461/20, zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 60 § 1 i § 6 pkt 3 k.k. orzeczoną wobec D.P. karę obniżył do roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W kasacji od orzeczenia Sądu odwoławczego obrońca skazanego zaskarżając je w całości zarzucił:

„rażące naruszenie przepisów postępowania tj. art. 170 § 1 w zw. z art. 458 KPK poprzez oddalenie i nieprzeprowadzenie wniosków dowodowych zawartych w apelacji oskarżonego tj. wniosków o uzupełniające przesłuchanie świadków D.P. i D.S. (S.), których zeznania miały kluczowe znaczenie dla ustalenia rzeczywistego stanu faktycznego oraz kwestionowały wiarygodność zeznań pokrzywdzonej, a na podstawie których, Sąd pierwszej instancji dokonał sprzecznych z ich treścią ustaleń faktycznych, co w celu wyjaśnienia istoty sprawy i usunięcia powstałych wątpliwości winno prowadzić do ich ponownego przesłuchania, a nieprzeprowadzenie tej czynności, w ocenie skarżącego, stanowi rażące naruszenie prawa i ma istotny wpływ na treść orzeczenia”.

Podnosząc taki zarzut obrońca wniósł o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w B. w całości i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Prokurator Prokuratury Rejonowej w C. wniósł o oddalenie kasacji obrońcy jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja wniesiona przez obrońcę skazanego D.P. jest oczywiście bezzasadna. Z uwagi jednak na złożony przez obrońcę wniosek, Sąd Najwyższy sporządził uzasadnienie postanowienia zgodnie z treścią art. 535 § 3 k.p.k.

Przede wszystkim należy zwrócić uwagę na nieprawidłowy sposób sformułowania zarzutu przez obrońcę skazanego, który jako naruszony wskazał jedynie art. 170 § 1 k.p.k. bez wskazania konkretnego punktu mimo, że przepis ten zawiera aż 6 punktów. Jedynie z uzasadnienia kasacji można się domyślić, że obrońcy chodziło o punkt 5 § 1 art. 170 k.p.k.

Analiza akt wskazuje, że Sąd odwoławczy na rozprawie w dniu 12 listopada 2020 r. faktycznie na podstawie art. 170 § 1 pkt 5 k.p.k. oddalił wnioski dowodowe zawarte w apelacji obrońcy i podtrzymane na rozprawie o przesłuchanie uzupełniające świadków D.P. i D.S.. Obrońca obecnie w kasacji nie wykazał jednak, aby podejmując taką decyzję Sąd naruszył i to w sposób istotny wskazany przepis oraz aby miało to wpływ na rozstrzygnięcie Sądu odwoławczego. Słusznie bowiem Sąd stwierdził, że te wnioski dowodowe w oczywisty sposób zmierzały do przedłużenia postępowania. Nie można przy tej ocenie pomijać faktu, że osoby te były przesłuchiwane w trakcie całego postępowania kilkakrotnie, w tym na etapie postępowania przygotowawczego, nie tylko złożyły zeznania będąc przesłuchiwane osobiście, ale były również ze sobą konfrontowane. Zeznania te zostały następnie ujawnione w trybie art. 391 § 1 k.p.k. podczas składania zeznań przez tych świadków na rozprawie przed Sądem, a w trakcie ich przesłuchania obecny był nie tylko skazany, ale przede wszystkim jego obrońca, który uczestniczył w nich aktywnie poprzez zadawanie pytań świadkom i co należy podkreślić, nie składał na tym etapie postępowania żadnych wniosków dowodowych związanych z treścią zeznań tych świadków, w tym nie wnosił o przeprowadzenie ich konfrontacji. Zauważyć natomiast należy, że Sąd Rejonowy dokonał szczegółowej analizy i oceny zeznań świadków D.P. i D.S. zauważając ich częściową zmienność i rozbieżność, natomiast Sąd odwoławczy dokonując kontroli odwoławczej zaskarżonego wyroku, podzielił rozważania w tym zakresie Sądu I instancji. Słusznie więc zauważa prokurator w odpowiedzi na kasację, że wywody kasacji obrońcy D.P. polegają jedynie na forsowaniu własnych ocen poszczególnych dowodów zgromadzonych w sprawie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia, obciążając D.P. kosztami postępowania kasacyjnego w oparciu o przepis art. 636 § 1 k.p.k.